

Seni sevdim

Category: Goşgular, Kitapcy, Sözler, Türkmen dili

написано kitapcy | 22 январа, 2025

Seni sevdim

GURBANNAZAR EZIZ

1940 Büzmeyin / Aşkabat doğumlu.

1959 yılında Aşkabat'taki 29. orta okulu, 1965 yılında ise Aşkabat Türkmen devlet üniversitesinin Türkmen dili ve edebiyatı fakultesini bitirdi. Çocuk edebiyatı yayın evinde göreve başlayan şair çeşitli yıllarda "Edebiyat ve Sungat" gazetesinde, Türkmenistan Yazarlar Birliği'nde çalıştı.

Güz faslını çok seven şairi 1975 yılının bir güz günü bir kaçak askerin kurşunu götürdü.

Gurbannazar Eziz kısa hayatını anlamlı eserlerle doldurdu. Şair 35 yaşına kadar Türkmen edebiyatının şiir sanatının yeni bir çağını oluşturdu. Geleneğin kabuğunu zorlayarak bir geçiş dönemi edebiyatının öncüsü olarak kendinden bahsettirmeyi başardı. Ona ilkbaharın ve sonbaharın, İnsan sevgisinin ve kalıcılığın, eskinin ve yeninin sentezinin, sadeliğin ve felsefenin yahut bazen kafiyenin şairi dediler. Kendi sözleriyle anlatmak gerekirse, o gümüşle altının nikahını kıyan ince bir şairdir.

Dört kızla bir oğul sahibi Gurbannazar Eziz, Türkmen edebiyatının gelmiş geçmiş en büyük şairlerinden biridir.

■ SENI SEVDİM

Seni sevdim.

Sevip bir kez yükseldim.

Seni sevdim.

Genişledi bu dünyam.

Ben basit huyuma gazaplı oldum

Artık hayat tadın iyi bilirim.

İnsanlara çok güvenli baktım ben

Zafer ile tamam oldu gözlemim.
Zor fırsatım medet verdi kalbime
Cadı değil ~ senin insan gözlerin.

"Kimim?"

Cevabı yok bu günlere dek
Seni sevip kim olduğum bildim ben,
Hafif uçdim başındaki öyme * dek,
Dedim: "Aciz bu dünyada sevmeyen!"

Seni sevip, göz yetirdim bir şeye:
Hiç zorluk yok,
Acizlik var dünyada.

* * *

Bana –
senin gözlerinden gitme yok.

Bana –
senin sözlerinden gitme yok.
Anla, bu dünyada en son güne dek
Senin şadlık kederine bağlı ben.

Senin ipek gecelerinden gitme yok.
Senin ak gündüzlerinden gitme yok.

Bu yaramaz yiğitlikden giderim.
0 asalı yaşlılıktan giderim.
Çünkü ben onlardan gitmeden bilmem
Ama senin ikbalinden gitme yok.

Ben Zemin.
Sen ise büyük asuman.
Saçını nur yapıp üstüme döken.
Ama anla lâlem öyle Gün doğar:
Saçların kar olup üstüme yağar.
0 zaman ak saçın sürüp yüzüme
Bakarım yüksekden bu yer yüzüne.

Ben bir kııda gözlerini görürüm.
Ben bir kııda sözlerini görürüm.
Şafakta görürüm – yanağın alın.
Gecede görürüm – yanağın halın.
Görüp yaprakların yüzünde terin,
Orda senin gözyaşını görürüm.

Dönüyor bu Zemin,
Çok daha iyi!
Hiçbir güce onun yolun tutma yok.
Gördüm dünyanın her gülünde seni,
Bu nedenle bu dünyadan gitme yok.

Türkiye türkçesine aktaran: Annaguli NURMEMMET.

2003.

* Öyme – türkmen kızlarının kumuştan yapılan yağlığını
(başörtüsünü) göz önünde bulundurmaktadır. (Aktaranın notu).

Goşgular